

[Kristen Amby.]

Selve Paragraffen er affattet saaledes — og det er jeg glad for —, at der kan gives Laan til kulturelle Institutioner, til det, vi vil kalde Ungdomsgaarde eller kulturelle Institutioner, der baade indeholder Bibliotek, Børnehave, Fritidshjem, Studiekredslokaler og Foredragssal, og hvad der nu i øvrigt kan være; men en saadan kulturel Institution vil i Byen — nu tager jeg altsaa København, fordi der her er Planer fremme, for øvrigt to forskellige Steder, baade i Valby og ude ved Bispebjerg, om at oprette saadanne Institutioner, fordi man har erkendt Nødvendigheden deraf i et Kvarter, hvor der er mange unge og mange Børn, og hvor man ikke allerede har saadanne, skal vi sige forebyggende, hjælpende kulturelle Institutioner —, en saadan Institution vil i Byen, siger jeg, være meget dyr, der er et Laan paa 75 000 Kr. slet ingen Ting. Derfor tror jeg, det er nødvendigt, at man i Udvalget, under Forud-sætning af at man ønsker noget saadant fremmet — og det gaar jeg ud fra, at man gør —, naar til Enighed om, at Beløbet specificeres for Landkommuner, Bykommuner og Hovedstadskommuner, saadan at det bliver Beløb, der svarer til det, en saadan Institution maatte koste.

Endelig har jeg nogle Slutbemærkninger, og der vil jeg gerne tage mit Udgangspunkt i, hvad det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard allerede har fremført vedrørende den lave Bebyggelse. Det ærede Medlem mener, at man væsentligt bør koncentrere sig om Etagehusbyggeriet. Det er nu ikke saa underligt, at det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard har den Mening. Det er en Mening, som deles af mange socialistiske Teoretikere. Heldigvis tror jeg ikke, at den deles af de praktiske Socialdemokrater, i hvert Fald har jeg da hørt den modsagt af det ærede Medlems Formand, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft. Jeg troede i øvrigt ogsaa, at det ærede Medlem selv nærede den Betragtning, at naturligvis skal en Arbejder, naar han har Lyst til det, have Mulighed for at faa eget Hus som enhver anden, men det er rigtigt, at der er en hel Del socialdemokratiske Teoretikere, der har en anden Mening. Jeg maa maaske have Lov til at citere, hvad Hr. Finn Trier, som er Forretningsfører for Arbejdernes Andelsboligforening, sagde for et Par Aar siden. Han sagde:

„Selv bortset fra de mange, der finder det uheldigt gennem Boligpolitikken at fremelske en Befolkning af Individualister, og saaledes allerede af politiske

Grunde vil foretrække høj Bebyggelse, vil adskillige pege paa, at Højbebyggelsen i sin moderne Form byder lige saa gode, lyse og luftige Forhold som Smaahusene og bedre Installationer.“

Klarere endnu er dette Synspunkt fremført af en Hr. Arkitekt Vagn Kaastrup. Jeg kalder ham „en Hr. Arkitekt“, men et vist Format maa han vel have, naar „Social-Demokraten“ har givet ham Husly i sine Spalter, og det har ogsaa „Information“, hvad jeg skal komme til om et Øjeblik.

Han har kaldt den Boligpolitik, der ønsker det lave Hus, for „Reaktionær Boligpolitik.“ Hvad er det, han ønsker? Jo, han ønsker, at Arbejderne ikke skal have det for trygt:

„for en Arbejder er der noget betryggende ved ikke at være for betrygget“. Han skal altsaa ikke have eget Hus. Arkitekten naar til den Slutning, at det:

„rimeligvis her som i Udlandet i langt højere Grad er ideelle politiske Motiver af rent konservativ Karakter, der ligger bag. Her som paa andre Omraader ønsker man at skrue Udviklingen tilbage, tvinge Kvinderne ud af Fabrikker og Kontorer, lokke Folk til at faa saa mange Børn som muligt, og i det hele taget faa Arbejderne bort fra Luksustilværelsen i Storbyen og sende dem tilbage til det nøjsomme og enkle Liv paa Landet“.

Gud bedre det: Luksustilværelse i Storbyen i 2 Værelsens Lejligheder!

Men endnu værre er det blevet. Dengang var det dog kun de konservative Reaktionære — og jeg melder mig som en af dem, der er fanatisk reaktionære med Hensyn til det Spørgsmaal. Jeg ønsker virkelig, at alle, der vil det, i saa stor Udstrækning som muligt kan komme ud og bo i eget Hus. (Fr. Dalgaard: Det gør jeg ogsaa!). Det glæder mig, at det ærede Medlem gør det. — Men nu er det ikke bare et konservativt Ønske. Efter den samme Herres Mening er det pludselig blevet Nazisme, og Hr. Vagn Kaastrup har tilladt sig, og faaet Plads for det i et Dagblads Spalter, at skrive følgende, som jeg beder om Tilladelse til at citere:

„Et Udvalg af boligpolitisk stærkt nazistisk inficerede Rigsdagsmænd gik saa vidt, at de i 1942 „dokumenterede“, at Parcelhuse ikke blot var lige saa billige at bygge som Etagelejligheder, men at der gik færre udenlandske Materialer til.“

Hvem er det nu, dette Menneske kalder nazistisk inficerede Rigsdagsmænd? Jeg ser paa min gode Ven og Kollega J. Chr. Jensen, paa det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, og jeg er maaske ogsaa lidt med selv